És az Isten Igéje növekedett; és sokasodott nagyon
a tanítványok száma Jeruzsálemben...

Apostolok cselekedetei 6,7

2003. Június

VI. Évf. 3. Szám

Élő Gyülekezetek

Tartalom:

Egyesek az újjászületés és új teremtés fogalmai között próbálnak különbséget tenni, de a magyarázatok általában erőltetettek. Sokkal lényegesebb azonban megkülönböztetni az emberek gondolkodásának megújulását a valódi, Isten Szellemétől való újjászületéstől. Fontos ezt megtenni, amikor a „kegyelemből való kiesés" kérdésével foglalkozunk. William MacDonald egy teljes könyvet szentelt a hívők örök üdvössége témájának. Ebből közlünk egy fejezetet, ami a megújulás és újjászületés közti különbséget tárgyalja. Csak valódi, újjászületett hívők munkálkodása nyomán növekedhetnek a gyülekezetek és terjedhet Isten Országa.

Megújulás vagy újjászületés
2. oldal

A testvérgyülekezetek problémáiról szóló cikk jó kiindulópont lehet a továbbgondolkodásra. Mivel történelmileg és nemzetközi szinten elemez, találkozhatunk olyan állításokkal, felvetésekkel, amelyek ma Magyarországon vagy a saját gyülekezetünkben másként vannak, amiket máshogy látunk és teszünk. Arra azonban mindenképpen hasznos lehet, hogy gondolkodásra, illetve Isten előtti őszinteségre ösztönözzön, és megvizsgáljuk azt, hogy mi hogyan állunk a felmerülő problémákhoz, egyáltalán látjuk-e azokat, vagy a homokba dugtuk a fejünket?

Testvérgyülekezetek a 90-es években
4. oldal

Ma, amikor sok keresztyén gyülekezetnek csökken a létszáma, némelyek meggondolatlanul kapnak a gyülekezet növekedését elősegítő technikák után. Colvin testvér, akinek odaszánt életét gazdagon megáldotta az Úr Ausztriában, a módszerek helyett az újszövetségi alapelvekhez való ragaszkodást említi az első helyen a növekedést előidéző tényezők között. Ezzel kapcsolatban hét gyakorlati tanáccsal szolgál a cikk második része. Az elsőt a lap előző számában olvashatták.

Megalapozott növekedés II.
6. oldal

A múlt század első felében sem volt másként, akárcsak az apostoli időkben: szükség volt munkatársakra, akik nem kímélve időt és fáradságot, felkerekedve látogatják az ország gyülekezeteit. Nemcsak kapcsolatokat teremtettek, újítottak fel, hanem egymás hite által növekedtek, sokszor nemhívők előtt beszélve hirdették az evangéliumot. Bár ma is hasonlóképp tennénk!

Missziós utak 1935-ben
7. oldal

William MacDonald

Megújulás vagy újjászületés?

Amikor a hívő ember biztonságát tanulmányozzuk, különbséget kell tennünk megújulás és újjászületés között. A *megújulás* annyi, mint új levelet hajtani. Az *újjászületés* egy új élet befogadását jelenti. Az előbbi az ember akaratán múlik; az utóbbit Isten hajtja végre. A megújulás új ruhába öltözteti az embert; az újjászületés során maga az ember cserélődik ki. Olyan ez, mint az újévi elhatározás és egy új születés közötti különbség.

Az Újszövetségben két klasszikus példáját látjuk a megújulásnak. Az első egy olyan ember története, akit elhagyott a tisztátalan szellem (Mt 12,43-45; Lk 11,24-26). Amikor a szellem visszatért, otthonát üresen, kisöpörve és feldíszítve találta. Ezért tehát hét még gonoszabb szellemmel tért vissza birtokba venni a házat, aminek következtében az ember minden eddiginél roszszabb állapotba került.

A szöveg elsősorban Izráel népével foglalkozik („ez a gonosz nemzetség" – Mt 12,45). A babilóniai fogság ideje alatt az emberek felhagytak a faragott bálványképek imádásával. Ebben az értelemben a ház ki volt söpörve. De gazdátlanul hagyták; a nép nem akarta elismerni a Messiást. Vagyis Izráel még szörnyűbb bálványimádásban lesz bűnös: az Antikrisztus imádásában. A megújulás tehát nem elég. A Messiás nélkül nincs végleges szabadulás a gonosztól.

A megújulás második példája a 2Péter 2,18-22-ben található:

Mert hiábavalóság kevély szavait szólván, testi kívánsággal, bujálkodással elhitetik azokat, akik valóban elszakadtak a tévelygésben élőktől, szabadságot ígérvén azoknak, holott ők magok a romlottság szolgái; mert akit valaki legyőzött, az annak szolgájává lett. Mert ha az Úrnak, a megtartó Jézus Krisztusnak megismerése által a világ fertelmeit elkerülték, de ezekbe ismét belekeveredve legyőzetnek, az ő utolsó állapotjuk gonoszabbá lett az elsőnél. Mert jobb volna rájok nézve, ha meg sem ismerték volna az igazság útját, mint hogy megismervén, elpártoljanak a nekik adott szent parancsolattól. De betelt rajtok az igaz példabeszéd szava: Az eb visszatért a saját okádására, és a megmosódott disznó a sárnak fertőjébe.

Ez a szakasz olyan emberekről szól, akik idáig bűnben éltek, de úgy döntenek, hogy jóvá akarják tenni tetteiket. Tehát elmennek a területileg illetékes egyházi vezetőhöz tanácsot kérni. De ez hamis tanító lehet, aki ahelyett, hogy elmondaná nekik, hogyan születhetnek újjá, megbocsátja bű-nüket, eldicsekszik azzal, hogy ő maga is követ el hasonló dolgokat, és arra bíztatja őket, hogy ne fojtsák vissza természetes vágyaikat.

Tudták, hogy mi a helyes, de elvétették ezt a tudást, ennek következtében pedig minden eddiginél mélyebbre süllyedtek, szégyenletes és nyomorúságos lett az életük. Olyanok, mint a kutya, amelyik visszatér ahhoz, amit kihányt, vagy mint a disznó, amelyik visszamegy a sárba dagonyáz-ni. Az Ószövetségben a kutya és a disznó tisztátalan állatok voltak. Természetük és viselkedésük is tisztátalan tehát.

Ugyanez történt ezekkel az emberekkel is. Bár megújultak, de nem nyertek új természetet. A kutya csak kutya maradt, a disznó pedig disznó.

A bűnösöknek újjászületésre van szükségük. Ez Isten Szellemének bámulatos, ti-tokzatos, csodálatos munkája, ami akkor megy végbe, amikor a bűnös megbánja bűneit és Jézus Krisztust Urának és Megváltójának ismeri el. Pál az újonnan születést a Titus 3,5-ben fürdőhöz hasonlítja. Az új születés eszköze pedig Isten Igéje (1Pt 1,23).

Új születés ez (Jn3,3.5). Aki újjászületik, Isten gyermekévé válik (Jn 1,12-13). Ha pedig valaki megszületett, már örökre úgy marad. Ezt nem lehet meg nem történtté tenni. Én William és Jessie MacDonald fiaként születtem meg. Hozhatok ugyan rájuk szégyent, letagadhatom őket, sőt, bizonyos nevetséges, ámde törvényes úton még „ki is tagadhatom" őket. De a makacs tény megmarad: én az ő fiuk vagyok, ők pedig mindig is az én szüleim lesznek.

A kutya és a disznó példájához visszatérve, ezek a tisztátalan állatok soha nem váltak bárányokká, vagyis soha nem váltak tisztává. Amikor ugyanis valaki újjászületik, Krisztus bárányává válik, ezért soha nem fog elveszni (Jn 10,28). A születést pedig soha nem lehet meg nem történtté tenni.

Különbség van névleges keresztyén és igazi keresztyén között. Amikor valaki újjászületik, Krisztus Jézusban új teremtmény lesz. Új életet, a benne testet öltő Krisztus életét tapasztalja meg. Ez nem kérdéses. Az Úr Jézus eljövetele fordulatot jelent. Ha valakinek az élete ugyanolyan újjászületése után, mint amilyen korábban volt, az nem keresztyén. A hívő embernek új szeretete, új indítékai, új céljai és új életvitele van. Hadd említsünk itt meg néhány Isten gyermekére jellemző dolgot.

Mindenféle személyes érdemet visszautasít. Ha megkérdezi az ember, hogy megtért-e, azonnal megmondja, hogy „igen, de egyedül Isten kegyelméből."

Új szeretettel szereti Istent (1Jn 5,2). Megtérése előtt az Úr ellensége volt, vagy közömbös volt vele szemben, épp csak eltűrte, vagy esetleg félte, most pedig ösztönösen „Atyá"-nak szólítja (Gal 4,6). A változás nyilvánvaló.

Szent elhatározással akarja jóvá tenni a múlt bűneit – lopásokat, hazudozásokat, törvénysértést és egyéb bűnöket (Lk 19,8).

Belső kényszert érez, hogy bizonyságot tegyen a Megváltóról rokonai és barátai előtt (Róm 10,9). Lehet, hogy természettől fogva nagyon félénk ember, de késztetést érez, hogy megvallja az Úr Jézust. Krisztusnak engedelmeskedve úgy tesz tanúbizonyságot róla, hogy megkeresztelkedik (bemerítkezik).

Életének olyan fontos részévé válik az imádság, mint amilyen fontos a légzőkészülék a mélytengeri búvár számára (Gal 4,6; 1Jn 5,14-15; Csel 1,11). Anélkül, hogy valaha is tanították volna neki, felismeri, hogy mennyire fontos az Istenével, Atyjával való beszélgetés.

A Biblia pedig olyan helyet kap az életében, mint még azelőtt sohasem. Amit az étel jelent a testének, azt jelenti a Biblia a lelkének (Zsolt 119,162; 1Pt 2,2). A Szentírásban Atyját hallja, aki szól hozzá; és semmit sem akar jobban, mint neki engedelmeskedni (1Jn 2,3-6.17; 5,2; Jn 14,15).

Hamarosan úgy dönt, hogy *megszabadul régi életének tartozékaitól* (Csel 19,19) – legyen az kábítószer, pornó újság, kétes eredetű zene vagy különféle okkult dolgok. Mindezeknek el kell tűnniük.

Mivel szereti az Urat, *szolgálni akarja.* Erre indítja Isten kegyelme, Krisztus szeretete, az idő rövidsége és az a félelem, hogy jelentéktelen dolgokra pazarolja az életét.

Új szeretetet érez az elveszett emberiség világa iránt (Róm 1,14; Csel 4,20). Ahogy kezdi úgy látni az embereket, mint akikért Krisztus meghalt, csodálatos felelősségérzet támad benne, hogy megnyerje őket a Megváltónak. Még akkor is, ha nem szeretetre méltóak, még akkor is, ha erős gyűlöletet árasztanak magukból, azt szeretné, ha örök üdvösséget találnának (Lk 6,24).

De az új hívő életében végbement változás sehol máshol nem nyilvánvalóbb, mint a bűnhöz való viszonyában. Bár még mindig követ el bűnt, *többé nem rabszolgája.* Nem uralkodik felette a bűn (Róm 6,14). Nem bűntelen, de kevésbé hajlamos a bűnre. Felszabadult a bűn gyakorlata alól (1Jn 5,18).

Minden igaz hívőben van egyfajta veleszületett vonzalom a szent dolgok és egyfajta veleszületett gyűlölet a bűn iránt (1Jn 3,8-9; Zsolt 97,10). Többé már nem tud úgy elkövetni bűnt, hogy utána nyugodt maradjon. Ha vétkezik, nagyobb lelkiismeret furdalása és bűntudata van, mint addig bármikor (Róm 7,14-25). Most felismeri, hogy a kegyelem ellen vétkezik. Nemcsak Isten parancsolata ellen vét, hanem a szívét is összetöri. Ezért minél előbb megbánja bűnét és Atyja bocsánatát kéri.

Az idő múlásával az új élet egyéb bizonyítékai is megjelennek. Igazságot cselekszik (1Jn 2,29; 3,7.10). Lelkiismerete érzékennyé vált, s ezért már nem akar csalni, hazudni, lopni vagy bármiféle erkölcstelen dologban részt venni. Nyilvánvalóvá válnak a Szellem gyümölcsei: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség és mértékletesség (Gal 5,22-23). A jó cselekedeteknek szenteli magát, hogy Megváltó Istenének tudományát ékesítse (Ef 2,10; Jk 2,14-26; Tit 2,7-10).

Az új élet egyik jele, amit Isten újjászületett gyermeke fel is fedez, az, hogy már nem fél meghalni. Talán nem igazán lelné kedvét egy fájdalmakkal teli halálban, de a meghalás már nem rémíti el.

E sorok olvasója talán úgy véli, nehéz ez a teher egy új hívőnek. Ha valóban nehéz, akkor nem érti a lényeget. Ezek mind olyan dolgok, amiken keresztül a valóban megtért emberben megjelenő Krisztus nyilvánul meg. A hívő nem saját erejéből teszi. Az valóban túl sok lenne. A Szent Szellem adja meg az erőt hozzá. Bár igaz, hogy az ember saját együttműködésére is számít, de az másodlagos. Az igazi hajtóerő a benne lakozó Krisztus.

Részlet a Mindörökre Krisztusban c. könyvből

Könyvajánló

magyar kiadás:
Jó Hír iratmisszió

William MacDonald

MINDÖRÖKRE KRISZTUSBAN

Jó Hír

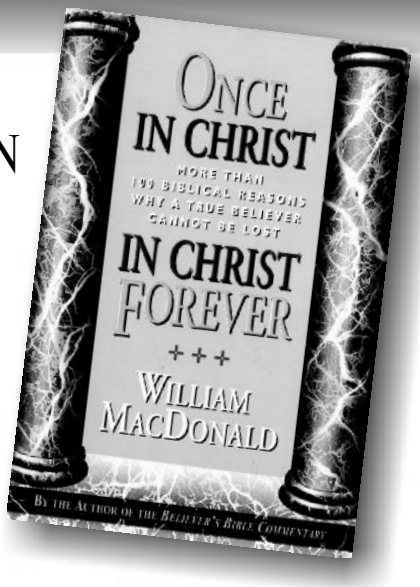

angol kiadás:
Gospel Folio Press

Létezik üdvbizonyosság. Ezzel a kijelentéssel bizonyára semmilyen evangéliumi felekezet sem vitatkozik. Az újjászületett hívő alapvető jellemzője, hogy tudja: Krisztus érte meghalt, ehhez nincs mit hozzátenni, üdvössége biztosított. A kegyelemből való kiesés, vagyis a Krisztustól való újra elszakadás lehetősége azonban az első Pünkösd óta újra és újra előkerülő kérdés. A hívő ember elveszítheti-e az üdvösségét? Sokan úgy látják, hogy ez bekövetkezhet, vagyis a kegyelemből ki lehet esni. Az erről szóló bibliaverseket újra és újra végigtanulmányozva azonban sokan arra a következtetésre jutottunk, hogy akiben Isten Szelleme egyszer lakozást vesz és új életre teremti újjá, annak ez lehetetlen. Ezt a látást világszerte képviselik a Testvérgyülekezetek és Darby óta alapvető tanításnak tekinthető. „Eternal security of the believers" – A hívők örök biztonsága címmel került a köztudatba, s hivatkoznak rá igehirdetésekben, valamint az evangéliumi irodalomban. Ahhoz azonban, hogy ennek a hátterét lássuk és a Biblia világos kijelentését ebben a kérdésben megtaláljuk, időt kell szakítanunk. Ebben a tanulmányozásban siet segítségünkre William MacDonald könyve, aki 33 fejezeten keresztül elemzi végig azokat a hivatkozásokat, amelyek a témával összefüggenek, keresve a választ: kieshet-e a hívő ember a kegyelemből?

Mert Krisztus, mikor még erőtlenek voltunk, a maga idejében meghalt a gonoszokért. Bizonyára igazért is alig hal meg valaki; ám a jóért talán csak meg merne halni valaki. Az Isten pedig a mi hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus értünk meghalt. Minekutána azért most megigazultunk az ő vére által, sokkal inkább megtartatunk a harag ellen őáltala. Mert ha, amikor ellenségei voltunk, megbékéltünk Istennel az ő Fiának halála által, sokkal inkább megtartatunk az ő élete által minekutána megbékéltünk vele. Nemcsak pedig, hanem dicsekedünk is az Istenben a mi Urunk Jézus Krisztus által, aki által most a megbékélést nyertük.

Róma 5,6-11

Két imádság

Tegnap este kisfiam megvallotta nekem néhány gyerekes vétkét. Könnyek között imádkozott mellém térdelve:

– Uram, tegyél engem olyan emberré, mint apa, hadd legyek olyan okos és erős. Tudom, hogy te meg tudod tenni.

Már aludt, amikor letérdeltem az ágya mellett, megvallottam bűneimet és lehajtott fejjel így imádkoztam:

– Istenem, hadd legyek olyan, mint itt ez a gyermek, aki őszinte szívvel bízik benned.

A Testvérgyülekezetek problémái

A KERESZTYÉN TESTVÉRGYÜLEKEZETEK AZ 1990-ES ÉVEKBEN

A Keresztyén Testvérgyülekezetek az egész világon – néhol bátran, néhol óvatosan – felülvizsgálják gyakorlatukat, és hogy mit tartanak fontosnak, hangsúlyosnak. Az egyik motiváló tényező az, hogy a Testvérgyülekezeteknek majdnem mindenhol csökken a száma és a hatása. A jó ítélőképességű testvérgyülekezeti vezetők panaszkodnak: hogy „Úgy tűnik megrekedtünk!” 1990-ben például 250 gyülekezeti vezető gyűlt össze különböző országokból egy konferenciára, ami a „Keresztyén Testvérgyülekezeti Mozgalom”-ról szólt, Vancouverben. A konferencián elmondták, hogy például Nagy-Britanniában a mozgalom erősen hanyatlik, a gyülekezetek létszáma lecsökkent átlagosan 45 főre, ezeknek a fele továbbra is szűkül, és csak a negyede tud növekedni. A legtöbb közösségben nincsenek vagy alig vannak 40 évesnél fiatalabb tagok. (Nagy-Britanniában korábban sok helyen a legnagyobb létszámú és befolyású közösség volt a Testvérgyülekezet. – A szerk. megj.) Ausztráliában is minden főbb felekezetnek nagyobb létszámú gyülekezetei vannak, mint a legnagyobb testvérgyülekezeteknek.

Én Sydney-ben egy Testvérgyülekezetben nőttem fel. Amikért a legjobban hálás vagyok, az a hangsúly, amit a Bibliára fektettek, a bátorítás a férfiak részére, hogy részt vegyenek az igehirdetésekben, a vezetői szolgálatokban, valamint különösen azért az Úrban való elkötelezettségért, amit a vezetőink részéről tapasztalhattunk. Mint Bibliaiskolai tanár, abban a kiváltságban volt részem, hogy az utóbbi két évben kb. 8 testvérgyülekezetek által szervezett konferencián vehettem részt.

A napirenden a következő kérdések is szerepeltek: „Miért nem látunk mi megtérő embereket, mint ahogy néhány más felekezetben tapasztalható?” „Miért megy el sok fiatal a gyülekezeteinkből más keresztyén gyülekezetekbe?” „Miért hanyatlanak a konzervatív testvérgyülekezetek az egész világon, és miért van az, hogy a növekvő gyülekezetekben mindig van egy „haladó” légkör?” „Hogyan reagálunk a karizmatikus megújulásra, az ajándékkal rendelkező nők több nyilvános szolgálatára, és mi a helyzet az Isten által megajándékozott pásztorokkal és prófétákkal a gyülekezetben?” És még sok más.

Eredet

A Testvérgyülekezetek alapítói főként anglikán egyházbeli evangéliumi hívők voltak, mint Edward Cronin, A. N. Groves, John Vesey Parnell (később Lord Congleton), John Gifford Bellett és J. N. Darby. Először Dublinban jöttek össze, de a mozgalmat úgy nevezték, hogy „Plymouth-i Testvérek”, mert az első nagy gyülekezet Plymouth-ban jött létre 1831-ben.

A mozgalom azzal a vággyal kezdődött, hogy visszatérjenek az apostoli kor gyülekezetének egyszerűségéhez, mintegy tiltakozásként (protestálás) az egyházakban uralkodó klerikalizmus, a szellemi szárazság és formalizmus ellen, és azzal a határozott várakozással, hogy Krisztus hamarosan visszatér. Az Úrvacsorára felszentelt pap jelenléte nélkül jöttek össze, azzal a hittel, hogy a Szent Szellem fogja vezetni a résztvevőket.

J. N. Darby úgy gondolta, hogy más egyházak romokban vannak, így a testvérgyülekezeteknek nem szabad véneket és diakónusokat kijelölni. (Mert a gyülekezet összetöredezett állapotban van, és nem hozható létre egy adott helységben az egységes helyi gyülekezet. – A szerk. megj.) Darby kiemelkedő személyisége és teológiai képzettsége miatt természetszerűleg jelentős vezető szerepre tett szert a korai időkben (és Groves figyelmeztette is amiatt, hogy hajlamos a túlzott hatalomgyakorlásra). A kezdeti nézeteltérések a következőkre koncentrálódtak: a próféciák magyarázatai, Krisztus ember volta, és az azoktól való elkülönülés, akiket „beszennyeztek” más tanítások. 1887-88-ban Darby vezetésével elszakadt egy csoport, amelyre sokkal centralizáltabb vezetés, és igen szigorú elkülönülés volt jellemző. Ez az „Exkluzív (zárt, kizárólagos) Testvérek” névvel illetett csoport később szektás jellegű tekintélyelvűség felé csúszott el, és sok pártütő csoportra oszlott. A legtöbb a gyerekkeresztséget (vagy „háznépkeresztséget”) gyakorolta. A „Nyitott Testvérek”-nél is voltak szakadások (pl. „A Szükséges Igazság” mozgalom, ami 1889-ben kezdődött, amely a saját csoportján kívül visszautasította az Úr asztala körüli közösség gyakorlását mindenki mással.)

> A mozgalom azzal a vággyal kezdődött, hogy visszatérjenek az apostoli kor gyülekezetének egyszerűségéhez ... azzal a határozott várakozással, hogy Krisztus hamarosan visszatér.

A Nyitott vagy Keresztyén Testvérgyülekezetekben nagyon hangsúlyos volt az evangélizáció és a misszió (volt olyan időszak, amikor minden századik brit gyülekezettag misszionárius volt külföldön). Különösen hatékonyan működtek olyan helyeken, mint Argentína, Dél-India, Zaire, Zambia, Szingapúr, Új-Zéland és Észak-Tasmánia.

A Keresztyén Testvérgyülekezetek történelmi jellegzetességei

A Keresztyén Testvérgyülekezetekben hagyományosan a következőkben felsoroltak hangsúlyosak. Ezek közül néhányat (pl. eszkatológia, más keresztyén felekezetekkel való szembenállás) a közelmúltban módosítottak a nyitottabb gyülekezetek.

- Evangéliumi tanításon alapuló hit, amely a Szentírás tekintélyén nyugszik, ami a hit és az életvitel minden területén érvényes.
- Felekezet ellenesség, ami az exkluzivitás (zárkózottság) különböző fokához vezetett más keresztyénekkel kapcsolatban. (Anthony Norris Groves figyelmeztetett, hogy a Testvérgyülekezetek ne azáltal legyenek ismertek, amivel szemben bizonyságot tesznek, hanem inkább ami mellett.) A Billy Graham kampányában való részvétel nagyon sokat tett azügyben, hogy megtörje ezt a tendenciát. A „Plymouth-i Testvérgyülekezet” nem szereti ezt a nevet. Inkább elfogadott a Keresztyén Testvérgyülekezet vagy csak Testvérgyülekezet elnevezés (az angolból inkább csak „Testvérek”-nek kellene fordítani. – A szerk. megj.)
- A hívők vízbe való bemerítése.
- „Kenyértörés” hetente, melyen minden férfinek szabad vezetni a gyülekezetet hálaadásban, imádságban, igemagyarázatban stb.
- A fizetett, felszentelt papság, és a helyi gyülekezet kívülről történő egyházi irányításának elutasítása (bár gyülekezetközi szervezetek jöttek létre konferenciák, tábo-

rok, illetve a külmisszió szervezésére, könyv- és lapkiadásra és bibliaiskolák létrehozására).

- Diszpenzacionalista eszkatológia (korszakos tanítás az eljövendőkre vonatkozóan), amit J. N. Darby fejlesztett, és a Scofield Biblia népszerűsített.

- „Tartózkodunk a világi szórakozástól és élvezetektől. Ha esti partira jövünk össze, akkor azt azzal a céllal tesszük, hogy az Igét tanulmányozzuk, vagy hogy építsük egymást a közösségben. Nem keveredünk a politikába; nem a világból valók vagyunk; nem szavazunk." (J. N. Darby 1878.)

- Nagy hangsúly az evangélizáción és a misszión (az első misszionárius A. N. Groves volt Bagdadban és Indiában). A „Christian Missions in Many Land" (CMML) nevű missziós szervezetnek kb. 1200 misszionáriusa van kiküldve világszerte.

Néhány aktuális kihívás a Testvérgyülekezetek részére

Robert Merton szociológus mondta, hogy minden szervezet idővel a leépülés irányába tart. Nem volt még olyan egyház, felekezet, vagy keresztyén mozgalom sem, amely automatikusan megújult volna: mindben elveszik az alapítók buzgalma a második generációtól kezdve. Bizonyos értelemben a testvérgyülekezeti mozgalomban kisebb mértékű szellemi hanyatlás következett be, mint a legtöbb más keresztyén mozgalomban, ami részben a nempapi vezetésnek köszönhető. A következő témák gondolkodó testvérgyülekezeti vezetők konferenciáin merültek föl (némileg szerkesztve!):

!Valóban olyan biblikusak vagyunk-e, mint ahogy azt mi gondoljuk? A 22.800 keresztyén felekezet legtöbbje azt gondolja, hogy ők biblikusabbak a többinél! (Végül is a gyülekezeti teremben történő összejövetelre vagy a vasárnapi iskolára sincs bibliai példa!)

!Miért csökken a létszámunk? Miért nem lát a legtöbb gyülekezet rendszeresen megtéréseket?

!Hogyan tudjuk biblikusan megbecsülni a nők szolgálatát a gyülekezetekben? F. F. Bruce testvérgyülekezeti tudós azt mondta, hogy az Újszövetségben a nők szolgálatát a Galata 3,28 tükrében kell szemlélni: Krisztus eltörölte az ember alkotta faji, gazdasági és nemi hierarchiát. Amikor az újszövetségi gyülekezet jóval az akkori kultúra előtt járt abban, hogy fontos nyilvános szerepet adott nőknek, akkor a mi gyülekezeteink az ellenkezőjével adnak okot a botránkozásra!

!Nem kellene-e felülvizsgálni azt a gyakorlatot, hogy az úrvacsorai szolgálatban bárki részt vehet? Hogyan egyeztethető ez össze azzal az újszövetségi tanítással, hogy a szolgálatot a szellemi ajándékkal rendelkezők végzik?

!Mit szólunk ahhoz a kritikához, amit más evangéliumiak mondanak, hogy Krisz-tus istenségét hangsúlyozva, az ember vol-tát háttérbe helyezzük? Vagy az eszkatológiánk: lehet, hogy nem a diszpenzacionalizmus volt az az út, ahogy az újszövetségi gyülekezetek a végidők próféciáit értelmezték.

!Jézus farizeusokkal kapcsolatos kritikáiban központi szerepet kapott, hogy hiányzik belőlük a szociális igazságra helyezett hangsúly, a könyörületesség stb. (Mt 23,23; Lk 11,42) Ők ismerték a Bibliájukat, de a lényeget nem értették. Hány testvérgyülekezetben hallottak valaha, egészen az utóbbi időig, bibliai tanítást a szociális igazságosságról szóló nagyon hangsúlyos prófétai üzenetről?!

!Mi a helyzet a vezetés ajándékával, amit Krisztus ad a népének? Néhány testvérgyülekezetet olyan vének irányítanak, akik lehet, hogy hűségesek, de vezetői képességek hiányában vannak. Itt az idő a gyülekezeteink számára, hogy jobban odafigyeljenek a pásztorok-tanítók kijelölésére. Milyen hatáskörüknek kell hogy lennie? (Titusztól azt kérte Pál, hogy jelöljön ki véneket: kell ma ilyen hatáskörének lennie a pásztornak?) Az Újszövetségben úgy tűnik, hogy háromféle hatalomgyakorlásról beszélhetünk: püspöki (episzkopális – erős kormányzás néhány személy által), presbiteri (vének kormányzása) és közösségi (mindenki részt vesz a döntéshozatalban).

!Milyen hagyományok fojtják el a Szent Szellem munkáját közöttünk? (Egy kanadai testvérgyülekezet vezetője mesélte, hogy a gyülekezetben a vének nem voltak hajlandók megváltoztatni a „reggeli alkalom" idejét és formáját, hogy elérjék vele a kívülről jövőket: a hagyományos módszerek sokkal fontosabbak voltak, mint az elveszettek megmentése.

!A testvérgyülekezetek tagjai, a más gyülekezetbe tartozóknál sokkal többször panaszolják, hogy hiányzik a megfelelő pásztori törődés a krízisek idején.

!Milyen mértékben vagyunk még mindig szekta jellegűek? A szekta, szociológiai értelemben, olyan vallásos csoport, amely azt gondolja, hogy kizárólag ők vannak az igazság birtokában, és kicsit, vagy semmit sem lehet tanulni másoktól. Mindenki, aki a szektán kívüli, rossz úton jár.

Értékelés

„A testvérgyülekezetek hozzájárulása… jóval meghaladja azt az arányt, amit a számuk képvisel. A Biblia tekintélyéhez tartották magukat azokban az időkben is, amikor azok folyamatos támadásnak voltak kitéve. Sokuk került vezető pozícióba felekezetközi szervezetekben. Aktívak az evangélizációban, és a figyelmet a gyülekezetre, mint Krisztus Testére irányították, amelynek tagja minden valódi hívő, és fel van szerelve szellemi ajándékokkal, amelyek a tagok között szét vannak osztva." (Harold H. Rowdon, 'The Brethren', The History of Christianity, Lion Publishing, 1977, 520-521 o.)

A cikk elején említett konferencián Dr. Cedric Gibbs a sydney-i Emmaus Biblia Iskola volt vezetője azt kérdezte: „Miért van az, hogy néhány gyülekezet hatékonyan evangélizál, és növekedik számban is, míg mások stagnálnak? Úgy tűnik, hogy három dolog jellemzi a jól működő gyülekezeteket a világ minden pontján: határozott látás az Ige tekintélyére vonatkozóan (még a nagy becsben tartott hagyományokkal szemben is), istenfélő és erős vezetés (amely hajlandó olyan döntéseket hozni, amelyeknek kockázata van), és alkalmazkodás a helyi közösségekhez (még ha ez azt is jelenti, hogy a jól bejáratott módszereket meg kell változtatni, hogy elérjük a szomszédainkat).

Szán még Isten valami szerepet a Testvérgyülekezeti Mozgalomnak? Az én személyes meggyőződésem, hogy nem – ha a Testvérgyülekezeti Mozgalom alatt egy helyi gyülekezeti életre vonatkozó mintát értünk, amely egy körülárkolt és rugalmatlan terméke 160 év történelmének.

Szán Isten szerepet olyan keresztyén gyülekezeteknek, akik az újszövetségi alapelveket akarják gyakorolni, akik hagyják, hogy az Ige kormányozza őket, akik meghallják, amit a Szent Szellem mond a gyülekezeteknek, és akik oda tudják szánni magukat Krisztus személyének? Természetesen igen – az ilyen gyülekezetek növekedni fognak, és gyarapodnak az Ő keze alatt, amíg visszatér és önmaga elé állítja „dicsőségben az egyházat, úgy hogy azon ne legyen szeplő, vagy sömörgözés, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent és feddhetetlen." (Ef 5,27)

Rowland Croucher
1993.

Hírek

Ifjúsági tábor

lesz a nyáron a miskolci gyülekezet szervezésében Hejcén. Igével szolgálnak: Nagy Ernő (Pilismarót) és Balogh Péter (Miskolc). Érdeklődni lehet: Nagy Ágoston (Miskolc) – nagyagoston@axelero.hu – (20) 3916960.

FRED COLVIN

Megalapozott növekedés II.

A járhatóbb út – megalapozott növekedés

Nem kell kételkedni és kétségbe esni, ha nehéz helyzetben vagyunk. Van egy járhatóbb út! Az újszövetségi alapelvek igenis működnek! Számos észak-amerikai gyülekezetet említhetünk példaként, és a különböző területeken szolgáló misszionáriusok valamint különböző nemzeti gyülekezetek bizonyítják ezek működését ma is.

Egy olyan gazdag nyugat-európai országban munkálkodunk, amely az evangélium felé való, 10 évig tartó ellenállásáról híres. Egy másik misszionárius házaspárral és az általunk felkészített osztrák testvérekkel együtt szolgálva, tanúi lehettünk a területünkön több mint egy tucat gyülekezet születésének és növekedésének. Az elmúlt 10 évben a növekedés évente mintegy 60%-ra volt tehető. Isten megáld! A Biblia tanít arra is, hogy mit várjunk adott körülmények között. Jobban meg vagyunk győződve az újszövetségi alapelvek időtállóságáról, mint valaha, így szeretnénk néhány gyakorlati tanáccsal ellátni azokat, akik szívükön viselik a „megalapozott növekedést". Egy pár javaslat egybe fog vágni néhány gyülekezetépítő „szakember" tanácsával.

1. A gyülekezet szellemi állapotának őszinte felmérése

A gyülekezetvezetők kezdhetnék saját életük és szolgálatuk számbavételével. Van-e csoportként közös látásunk? Nem vagyunk-e túlságosan megkötve a világi tevékenységek által? Igazán az Úrnak szentelt-e az életünk, és elkötelezettjei vagyunk-e az Ő Gyülekezete építésének? Ellenállunk-e a változásnak? Aktívan részt veszünk-e a nyáj pásztorolásában?

Az újszövetségi gyülekezeteket újszövetségi keresztyének alkotják. Mit mondhatunk a nyáj szellemi állapotáról? Melyek a legsúlyosabb problémák, amelyekkel gyülekezetként szembenézünk? Milyen növekedést gátló tényezőket tudunk azonosítani? Vannak-e gyülekezetünknek a közösség többsége által ismert és velük megosztott világos céljai? Valóban gyakoroljuk-e az alapelveket? Összejöveteleinkre a szeretetteljes vagy a kritizáló légkör jellemző?

Tapasztalunk-e felnőtt megtéréseket bármilyen gyakorisággal? Be vannak-e vonva ezek az emberek a közösségbe? Hány ilyen volt az elmúlt két évben? Milyen evangélizációs módszereket próbáltunk már ki? Melyik bizonyult hatékonynak?

Egy szeretetteljes, reális önvizsgálat leleplezheti a közömbösséget és a mulasztási vétkeket, alkalmat adva a bűnbánatra és bűnvallásra. A felfedett gyengeségeknek egyértelmű döntéseket és változtatásra irányuló terveket kell eredményezniük.

2. Szellemi megújulásra irányuló elkötelezettség

A gyülekezet egy élő szellemi szervezet (organizmus), ebből adódóan a növekedést gátló tényezők többsége is szellemi eredetű. Az imádságot, ami hatalmas fegyver, gyakran elhanyagolják azok, akik „jobban tudják" a dolgokat. Az imaalkalmak manapság gyakorta nélkülözik az életerőt. Valaki olyan helyként jellemezte a tipikus imaalkalmat, ahová az ember azért megy, hogy megtudja, ki beteg vagy munkanélküli. Közösségi céljainknak és különösen az evangélizálásnak itt központi szerepet kell kapnia. Mi, vezetők keddenként 6-kor jövünk össze imádkozni. Számítunk egymásra, és ez szellemileg is erősen tart bennünket.

3. Látogatás és pásztorolás

Sok vén inkább viselkedik igazgatóként vagy döntéshozóként, mint pásztorként. Számos gyülekezetben nincs látogatási program. Ennek érdekében tennünk kell valamit.

4. A munkatársak felkészítésére irányuló képzés

Az evangélisták, pásztorok és tanítók nem csak a gyülekezet szükségeinek ellátására adattak, hanem a szentek szolgálatra való felkészítésére, „kiképzésére" is. Isten terve a megalapozott növekedés érdekében, hogy egyre több munkás találja meg a feladatát Krisztus Testében, fölkészítve a szolgálatra (Ef 4,11-16). Az újszövetségi gyülekezetek ezen működési elv alapján vannak felépítve, viszont a képzés és a bátorítás sajnálatos módon gyakorta hiányzik. A mi képzésünkbe beletartozik a személyes, néhány emberrel való foglalkozás, és szélesebb körben a csoportok tanítása is. A személyes evangélizáció, a látogatásokra való felkészítés, a tanítványképzés, a tanítóképzés, bibliatanulmányozási módszerek, a pásztorolás, az Újszövetség áttekintő tanulmányozása, a prédikáció, a vezető élete a fő témák, amelyekkel foglalkoztunk az Ausztriában töltött elmúlt 9 év alatt. Hosszú távú befektetéseink most kamatoznak. Segítőtársaink már itt megtért férfiak és nők. A „Bild International" nagyszerű tananyagot kínál azok számára, akiknek nincs idejük iskolai képzésben részt venni. Felülvizsgálva salzburgi közösségünk felnőtt tagjainak tevékenységét, úgy találtuk, hogy több nagyon pozitív hozzáállású és tettre kész ember nem vesz részt aktívan a szolgálatokban. Ránk vártak, hogy megtegyük az első lépést. Ez sok más dologban is így van. Ne azt kérdezzük, hogy ki alkalmas erre a szolgálatra, hanem inkább azt, hogy milyen szolgálat lenne megfelelő ennek a testvérnek? Ideális esetben olyan légkört kellene kialakítanunk, amelyben a szentek maguktól teszik meg a kezdő lépést az Úrért való szolgálatban.

5. Evangélizációs oktatás, amely mindenki számára elérhető

Mindenkit meg kellene tanítani az evangélium átadásának alapjaira, a körülöttünk lévőkkel való kapcsolatépítés elveire és legalább egy pár egyszerű, az evangélium bemutatására alkalmas példára. Rengeteg jó könyv jelent meg ebben a témában.

Minden hívő kapcsolatban áll hitetlenek egész seregével. Segítenünk kell a szenteket, hogy felismerjék ezeket a kapcsolatokat, és kihasználják a természetes lehetőségeket az evangélium továbbadása érdekében. Nekünk pedig „aratógépeket" kellene biztosítanunk azok számára, akik kapcsolatban állnak hívőinkkel. Minden csecsemő keresztyén képes legalább azt mondani, hogy „gyere és nézd meg!" Evangélizáló bibliatanulmányozások, előadássorozatok és speciálisan tervezett evangéliumi összejövetelek felkészült előadókkal mindig elérhetőek, és ez csak egy néhány a sok lehetőség közül. A Salzburg környéki hívők nagy százaléka a következők kombinációja által tért meg: személyes bizonyságtételek, evangélizációs összejövetelek (egy nappaliban vagy egy helyi hotel-

ben), és látogatások (a kapcsolattartó személy és az igehirdető közösen).

6. Kedves fogadtatás az összejöveteleken és vendégszeretet az otthonokban

Többségünk meg van győződve arról, hogy az evangélium üzenete nem retorikai úton vagy a prédikáció által, hanem inkább a szentek egysége és látható szeretete által továbbítható. Ez egy újszövetségi alapelv.

7. Az újszövetségi gyülekezet alapelveiről való tanítás

Észak-amerikai testvérek részéről nagy hálát tapasztaltam azokért a beszédekért illetve személyes beszélgetésekért, amelyek újszövetségi elvek alapján való összejövetelről szóltak. Túl sok mindent veszünk természetesnek. Úgy tűnik, hogy sokaknak, akik gyülekezetben nőttek fel, nem tanították meg jól az alapelveket, amikor már a jelentőségét és a tartalmat kellene hangsúlyoznunk. Ezen meggyőződésünk vezetett minket arra Ausztriában, hogy szerkesszünk egy 150 oldalas tananyagot 14 otthon elvégzendő feladattal kiegészítve. Szívből ajánlom a Jean Gibson által írt hasonló könyvet (amely Magyarországon az Evangéliumi Kiadó gondozásában jelent meg nemrégiben).

Amikor a hívőkkel a közösségbe való felvételről beszélünk, adunk nekik egy írást a gyülekezetünk céljairól és elképzeléseiről. Elmagyarázzuk azokat a jegyeket is, amelyek megkülönböztetnek minket egyéb gyülekezetektől. Ezt elfogadni soha nem okoz nehézséget egy a világból megtérőnek, csak a más gyülekezetből jövőnek. Egy újonnan megtért hölgy suttogva kérdezte a mellette ülőt: „Miért van a nők feje befedve?" „1 Korintus 11" – súgta vissza a szomszédja. „Ó, köszönöm, de én még csak Lukácsig jutottam". Egy volt feminista és szocialista tanárok elnöknője ugyanezekre jutott.

Az újszövetségi alapelvek nem gátolták a gyülekezetnövekedést az első században, és természetesen az elmúlt században sem. Helyesen alkalmazva őket, ma sem fogják gátolni az egészséges gyülekezeti fejlődést. Éppen ideje, hogy felülvizsgáljuk a valós szolgálatfilozófiánkat az újszövetségi elvek fényében. Legjobban akkor profitálhatunk a nyilvánvalóan sikeres javaslatokból és példákból, ha megvizsgálunk mindent, amit hallunk és olvasunk, és csak azokhoz ragaszkodunk, amelyek megállnak a Biblia alapján.

Nem szükséges elnézést kérnünk a gyülekezeti alapelvekhez való ragaszkodásunkért. Tulajdonképpen vissza kell térnünk az „első elvekhez", amennyiben megalapozott növekedést szeretnénk tapasztalni.

Missziós utak 1935-ben

*Látogatás Csehszlovákiában**

Június második felében egy kedves meghívásnak engedve, Munkácsra utaztam. Itt egy angol testvér munkálkodik az Úr kegyelmére támaszkodva, Stuart Hine. Különböző nehézségek, a lakosság elzárkózása az Evangélium örömüzenete elől, a bűn szeretete és ahhoz való ragaszkodás és sok egyéb okok tartják vissza az embereket attól a fontos lépéstől, mely életükre döntő befolyású lenne: mindnyájunknak az Úr Jézushoz kell járulnunk, hogy a Szentlélek újjászülő kegyelme minket megragadjon. Minden nehézség dacára a testvérek hűségesen szolgálnak, és örömmel végzik az Úrért a munkát. Különösen a gyermekekkel foglalkoznak itt a vasárnapi iskolában. Ungváron is egy angol testvér, Griffits munkálkodik családjával együtt hit által. Ottlétemkor átjött Munkácsra, és együtt kedves és meghitt közösségben töltöttünk két napot. Mindketten, Griffits és Hine tv. is ellátogatnak majd hozzánk, ha az Úr akarja.
Olvasóinkat kérjük, foglalják imáikba az Úr munkáját ezen említett helyeken és mindenütt, ahol csak néhányan is hűségesen munkálkodnak az Úr dicsőségére.

Ungár Aladár (Budapest)

Kegyelem és Igazság 1935

Látogatás Erdélyben

„Egy lélek által egy testté keresztelve" (1Kor 12,13).
Országunk határain túl utazgatva, igen sok alkalmam van a fenti Igék igazságának megtapasztalására. Vallási, nemzetiségi és faji különbözőség nélkül a Krisztusban találkoznak azok, akiket Isten Szent Lelke ujjászült és egy testté keresztelt: ez a test a Krisztus drága Teste (1Kor 12,27).
Isten kegyelméből alkalom nyílott Pünkösdkor a kolozsvári konferencián részt vennem. Őszinte örömmel üdvözöltük egymást közel és távolból valók. Egymást azelőtt még nem ismertük, de a Lélek egysége azonnal egybefűzött mindnyájunkat. Így volt lehetséges azután a gyakorlati élet sok oldalát közösen megbeszélnünk éppen az egység szempontjából. Ez volt a konferencia fő tárgya: hogyan hozható létre, hogyan ápolható, fejleszthető, miként őrizhető meg az egység az élet különböző pontjain: a társadalomban, a családban, a gyülekezetben, a munkában stb.
Nagyon értékes hozzászólások hangzottak el minden megbeszélésen, és tiszta lelki örömmel foglaltam össze a jelenlevők előtt a testvériség felkérésére minden megbeszélés végén az elhangzottakat. Bár lehetetlen mindent e hasábon elmondanom, az világosan állt előttünk, hogy az egységet nem lehet kikényszeríteni: lelki érettség és az Úr iránti szeretet, Isten kijelentett és mégis rejtett titkainak az ismerete, a Szentlélek iránti engedelmesség ennek a feltételei.
A konferencia után még néhány napot töltöttem testvérek között. Isten üdvtervével foglalkoztunk, mely az örökkévalóságból az örökkévalóságba vezet. Foglalkoztunk különböző korszakokkal (eonokkal); végül néhány estét különböző bibliai vagy gyakorlati kérdés megbeszélésére fordítottunk. Ezek az együttlétek egész közel juttattak minket egymáshoz, és kissé nehéz volt az elválás. Ezen utam befejezést Nagyszalontán nyert, ahol egy vasárnapot tölthettem. Isten Igéje itt is a Lélek erejében állt előttünk, és sok áldást nyertünk az Ő változhatatlan ígérete szerint.

Ungár Aladár (Budapest)

Kegyelem és Igazság 1935

*Kárpátalja a történelem során „többször cserélt gazdát", abban az időben éppen Csehszlovákiához tartozott

Hírek

Margaret Bash

misszionárius búcsúzik. 1965 óta szolgálta az Urat Magyarországon, mint a gyermekekért végzett evangélizációs munka vezetője, szervezője. Akik a kezdetektől vele dolgozhattak, megláthatták vele együtt azt az áldást is, ami munkája nyomán termett. Létrejött, működik, és fejlődik a Vasárnapi Iskolai Szövetség, missziós ház (oktatási centrum) épült Pécelen, pezsgő gyermekmunka folyik szerte az országban, több körzetben. Június 22-én, vasárnap a miskolci Keresztyén Testvérgyülekezetben búcsúelőadást tartott barátai és a többi megjelent számára. Arra kért bennünket, és előadásának is azt a címet adta: „Ne feledjétek el a gyermekeket!" Visszatérését követően hazájában, az Amerikai Egyesült Államokban továbbra is a magyarországi gyermekek misszionáriusa szeretne maradni.

Kedves testvérünk, Margaret! Az Úr áldja további életét, látogatóba azért visszavárjuk: Good Bye!

H.I.

KRITIKÁTLANSÁG ÉS GÁTLÁSOSSÁG

A fenti páros minden konferenciára belopózkodik. Észrevétlen surrannak be, majd ahogy oldódik a hangulat, egyre előrébb ülnek a sorokban, s végül a szószékre is kimerészkednek. Egyikük lépten nyomon felugrál, hozzászól, a másik mondanivalóját magábafojtva ül a helyén.

Nagyobb konferenciákon gyakran elhangzik a felhívás: „Akit Isten Szelleme indít, röviden hozzászólhat az adott témához."

Ennek ellenére vannak, akik a rutin (ami akár évtizedes is lehet) adta magabiztossággal, anekdotázgatva próbálják saját élményeiket továbbítani – Isten üzenete helyett. Mások viszont Isten Szellemének nyilvánvaló unszolása ellenére lámpaláztól megterhelve gubbasztanak. Mindkét esetben az emberi győz az isteni felett. Előbbi terhelve a hallgatókat, utóbbi pedig megfosztva a vágyakozókat a táplálóktól.

Bölcsesség és megfontoltság szükséges, hogy a fentieket elkerüljük.

II. Kertesi lányhét

Kedves Lányok!

Az idén második alkalommal, újból szeretettel várjuk a 14-20 év közötti lányokat Erdőkertesre a II. Kertesi lányhétre, amit 2003. július 10-15. között tartunk.

„Ő szeretett előbb"

Gyakran beszélünk arról, hogy Isten mit vár tőlünk, milyen mércét állít elénk. Az idén szeretnénk Isten természetét megvizsgálni, az Úr Jézus Krisztus személyében kinyilvánított szeretetét, és azt, hogyan válaszolhatunk erre a szeretetre.

Mottó: Róma 5,8

Ha a téma felkeltette érdeklődésedet, és szívesen veszel részt egy félig-meddig nomád és kirándulásokkal, meglepetésekkel tarkított programon, akkor mielőbb jelentkezz írásban: Tóth Eszter, 2113 Erdőkertes, Rákóczi út 33., Vagy e-mail-ben:

remeny@vnet.hu

A részvételi díj 5000 Ft/5 nap. (Akinek ez az összeg nehézséget jelent, az a jelentkezéskor közölje, és megpróbálunk segíteni.)
A jelentkezéshez az életkor és a pontos cím szükséges.

Eszter, Vicus, Mariann, Beus

Miskolc, Horváth L. u. 5.

Pünkösd

hétfőn (június 9-én) a miskolci gyülekezet kiránduláson vett részt a Bükkben. Kb. 130 testvér és érdeklődő ruccant ki közös pihenésre a természetbe Isten Igéje mellett.

Következő szám

Az evangélium ereje (Ian Jackson)
IBCM3 — Nagyszeben, Románia

Menyegzők

Opposits Gábor
és Apostol Sára
2003. június 7., Debrecen

Pogány Miklós
és Debra Sue De Ronde
2003. július 5., Iowa, USA

50 év

Szalóczy Gyula
és Juhász Mária
1953. május 25., Szín

2003. május 25-én ünnepi alkalom volt a bódvaszilasi Testvérgyülekezetben. Rokonokkal, barátokkal, testvérekkel több mint ötvenen jöttek össze a szilasi gyülekezeti házban, hogy köszöntsék Gyula bácsit és feleségét, akik 50. házassági évfordulójukat ünnepelték. Madarász Lajos testvér (Miskolc) a 23. zsoltárból, Madarász István testvér (Miskolc) pedig Jeremiás siralmai 3. részéből szolgált Isten Igéjével.

Ímhol vagyok én és a gyermekek, akiket az Isten nékem adott.

Zsidók 2,13

unokákkal

Élő Gyülekezetek

Kéthavonta (feb., ápr., júni., aug., okt., dec.) megjelenő evangéliumi gyülekezeti folyóirat.
Kiadja a Hárfa Evangéliumi Kiadó Alapítvány (3300 Eger, Egészségház u. 23.).
Szerkesztők: Maszárovics Zoltán (masza@axelero.hu), Lemperger Róbert (lemperg.r@axelero.hu)
A lapot önkéntes adományokból tartjuk fenn, és lehetőség szerint mindenkinek megküldjük költségmentesen, aki azt kéri. Adományok a kiadó bankszámlájára fizethetők be: Budapest Bank Rt. 10103513-06216129-00000005 Közlemény: „adomány - Élő Gyülekezetek"; vagy csekken, melyet kérésre küldünk. A példányszámot az igényeknek megfelelően alakítjuk ki, mely ebben a hónapban: 1300 pld. Amennyiben lehetséges, a megrendeléseket a postaköltség miatt összesítve kérjük, vagy nagyobb gyülekezetekben a terjesztőkön keresztül.